

Janine Abbring

(van Zomergasten)

**‘Ik schrik
altijd een beetje
als mensen me
herkennen’**

Gestreepte blouse (Teoh & Lea), blauwe broek (Day Off), sieraden (BY10AK).

Eigenlijk rolt presentatrice Janine Abbring haar hele carrière al overal in. Maar met haar werk voor *Zomergasten* en *Zondag met Lubach* zit ze nu precies waar ze wil zijn. “Ik heb ongelooflijke mazzel met die programma’s waarin het draait om verdieping en schoonheid.” Tekst: Dorine van der Wind. Fotografie: Bart Honingh.

Visagie: Minke Boeijen. Styling: Hilde van Helden.

We spreken elkaar via Zoom. Janine zit relaxed op haar bank, terwijl haar vriend de hond uitlaat. Opvallend is dat zij mij vrijwel direct vragen begint te stellen en ik er gedurende het hele gesprek voor moet waken dat zij degene is die mij interviewt in plaats van andersom. Tegenover me zit duidelijk een oprecht geïnteresseerde journaliste die anderen snel op hun gemak stelt. We bespreken onze uitgroei nu de kappers gesloten zijn en ze vraagt of ik kinderen heb en hoe dat nu gaat met z’n allen thuis in coronatijd. Ze heeft zelf geen kinderen en zegt dat dat vooral nu een zegen is. Ze woont in Hilversum, dicht bij het bos, waar nu eindeloos veel wordt gewandeld met hond Tess. “Ik heb het gevoel dat ze gespierder is geworden door al dat lopen.”

Hiervoor woonde je in Amsterdam, ben je voor je werk naar Hilversum verhuisd?

“Het grote voordeel aan dit huis is dat ik de achterdeur uit loop en al in het bos ben. Elke dag bedenk ik weer dat ik de goede keuze heb gemaakt. Voordat ik in Amsterdam woonde, had ik in een boerderijtje in Groningen, *in the middle of nowhere*. Dat vond ik heerlijk. Vanwege werk en de lange reistijden moest ik toch richting Randstad en toen dacht ik: dan ga ik lekker in Amsterdam wonen, tussen de hipster-cafeetjes, yogascholen en vlak bij mijn vrienden. Maar ik kon niet aarden in de stad en mijn hond al helemaal niet. Ik vroeg me af: wie ik houd ik nou voor de gek met mijn hippe gedoe? Ik moet in de natuur zitten. Hilversum is vooral een middenweg tussen het echte buiten van Groningen en de stad.”

Jouw werk voor *Zondag met Lubach* ging gewoon door toen corona uitbrak.

“Ja, daar ik had ongelooflijke mazzel mee. De opnames konden doorgaan met wat aanpassingen, zodat we niet te dicht op elkaar zaten. Omdat heel Nederland thuis zat, hadden we hogere kijkcijfers dan ooit. Maar voor zo veel vrienden om me heen viel het werk in een keer weg. Zoals mijn Zweedse vriend die in Amsterdam in de toeristenbranche werkt, hij zit nu werkloos thuis. Dit had niemand voorzien, we dachten dat er altijd toeristen zouden zijn. Hij woont in een woongroep,

dus ik heb meteen gezegd dat als hij mij nog wilde zien de komende tijd, hij bij mij moest komen wonen. Ik wilde geen risico lopen om ziek te worden, ook omdat ik me verantwoordelijk voelde voor *Zondag met Lubach*.”

En, hoe bevalt het samenwonen, want je woonde daarvoor bewust apart van elkaar?

“Het was wel wennen. Mijn vriend is heel makkelijk, maar ik ben zelf niet de makkelijkste. Hij is heel lief, meegaand en geduldig. Hij is wel een sloddervos, maar vindt het ook prima om op te ruimen als ik dat vraag. Ik ben een lichtgeraakt iemand en zo gewend om alleen te wonen en alles op mijn manier te doen. Dit is wel even andere koek, maar het gaat goed. Ik was ook gewoon druk aan het werk, dat hielp, haha.”

Hoe onderhoud je in deze periode relaties met je vrienden en familie?

“Ik zat in een werkbubbel en dat zijn mijn vrienden wel van me gewend. Dan zit ik een vacuüm en heb ik even geen tijd. Nu ik vrij ben, komen mijn twee goede vriendinnen wandelen in het bos. Ik houd van alleen zijn en vind het wel prettig dat allerlei plichtplegingen zijn weggefallen. Wel vinden mijn zus en ik het lastig voor mijn vader. Mijn moeder is drie jaar geleden overleden. Hij heeft wel een vriendin, maar hij woont niet met haar samen. Hiervoor had hij een rijk sociaal leven en was veel op pad met de camper. Nu zit hij veel alleen. Ik ga elke week bij hem langs om samen met de hond te wandelen. Ik zie hem vaker dan hiervoor. Hij woont alleen wel boven in Groningen, dus ik ben in totaal vijf uur onderweg om hem even te zien.”

Jij bent toch ook in Groningen opgegroeid?

“Eigenlijk in Drenthe. Op mijn twaalfde verhuisden we naar het dorp waar mijn vader nu nog woont. Voor een puber is dat geen handige leeftijd om te verpotten. Vóór die tijd had ik altijd wel een grote mond, maar dat hing blijkbaar samen met een veilige omgeving. Hemelsbreed was de nieuwe woonplaats niet zo ver, maar ik kwam in een heel andere wereld terecht. Op de nieuwe school werd ik gepest. Er was bijvoorbeeld een meisje dat snel ergens anders ging zitten als ik aan haar tafel kwam. Het is lastig om op te reflecteren waar het nou aan lag. Mensen die worden gepest, hebben de neiging het erg bij zichzelf te zoeken. En als puber kun je je er helemaal in verliezen en denken dat het nooit meer goedkomt. Ik ben na een paar maanden naar een andere school gegaan en daar ging het meteen goed.

Gele jurk (Voorwinden), sierkussens (hip@home), sieraden (BY10AK).

Daar had ik me voorgenomen me niet weer de kaas van het brood te laten eten en een wat grotere mond op te zetten.”

En hoe was vervolgens je studententijd in Zwolle?

“Heel fijn, ik woonde met allemaal vrouwen in huis. Twee huisgenootjes die ik toen had, zijn nu nog heel goede vriendinnen. Ik heb heel goede herinneringen aan die tijd. Als je een huis met elkaar hebt gedeeld, krijg je een soort zussenrelatie omdat je elkaar zo door en door kent.”

Dus toen vond je samenwonen wél leuk?

“Ja, ik kan het wel! In Westeremden (Groningen) heb ik ook samengewoond met een vriend, puur platonisch, en dat beviel heel goed. Blijkbaar kan ik het ►

JANINES FAVORIETEN

NATUUR “Als het heel heet is en de zon brandt op de dennennaalden die op het pad liggen, dan heeft dat een heel specifieke mediterrane geur. Dat geeft me een vakantiegevoel.”

SAUNA “Ik ben zo blij dat ik heb geïnvesteerd in een sauna in mijn huis. Toen ik het huis kocht, heb ik het helemaal verbouwd en een deel van mijn tweede slaapkamer opgeofferd om een sauna te bouwen. Heerlijk om na de training in te zitten, of ik maak er een soort spadagje van.”

VAKANTIE “Ik doe meestal yoga retreats. Ik heb een vaste plek in Italië in de bergen, een uur boven Milaan. Mandali heet het, het is echt een aanrader. Ik ga vaak alleen of met mijn zus.”

BOEK “Het ultieme dikke quarantaineboek is van Johan Harstad: *Max Mischa & het Tet-offensief*. Het is heel dik, maar heel mooi. Het werd ook genoemd in *DWDD* als een van de grootste aanraders.”

SERIE “Ik ben een enorme fan van *Queer Eye*. Vooral van Jonathan van Ness, ik vind hem echt fantastisch. Het is een heel erg Amerikaans programma natuurlijk, volledig gescript, maar je ziet wel de oprechtheid bij de presentatoren. Het is lekkere feelgood-tv.”

‘Op school werd ik gepest. Als puber kun je je daar helemaal in verliezen en denken dat het nooit meer goedkomt’

wel als ik geen relatie met iemand heb. Anders ga ik de ander steeds meer op de huid zitten. Het is raar hoe zoiets werkt. Als ik diegene hetzelfde zou behandelen als mijn vrienden, zou ik veel liever zijn.”

Ik begreep dat je moeder veel ziek is geweest. Hoe was dat?

“Die periode is zó lang geweest, dat het lastig is om daar iets over te zeggen. Toen ik op de lagere school zat, lag mijn moeder al veel in bed. Ze had een zware rugaandoening en moest veel slapen. Maar als kind hoorde dat voor mij gewoon bij het leven, ik vond dat niet vervelend. Ze was altijd thuis en had alle tijd voor me. Ik heb van haar goed leren koken. Pas later, toen ik al studeerde, werd ze zieker en ging harder achteruit. Dat was heel pittig. Ik ben stiekem opgelucht dat ze deze coronatijd niet meer hoeft mee te maken. Ze woonde in een verpleeghuis, dan had ik haar niet kunnen opzoeken. De laatste jaren was ze aan het dementeren en dan moest ik elke keer opnieuw uitleggen waarom ze niet met me mee mocht als ik wegging. Dat gesprek heb ik honderden keren gevoerd, dat was heel pijnlijk. Ik moet er niet aan denken hoe dat in deze coronatijd was gegaan, als je niet langs mag bij je ouders in het verpleeghuis.”

Wel een rare speling van de natuur dat je moeder een rugaandoening had en dat jij nu ook rugpijn hebt door je val (zie biografie, red.).

“Het is vergelijkbaar, maar ook weer heel anders. Ik hoef niet op bed te liggen en rust te houden, zoals bij mijn moeder het credo was. De kennis rondom rugblessures is nu heel anders, bewegen is juist het devies. Ik werd twee dagen na mijn operatie gillend en wel rechtop gezet in een korset; ik moest mijn spieren zo veel mogelijk gebruiken. Ik train drie keer per week met een personal trainer, anders doe ik het niet, want ik heb een hekel aan sport. En dagelijks doe ik aan yoga, dat helpt allemaal. Stilzitten is het pijnlijkst. Als ik bij mijn vader langsga, lig ik op de achterbank met een kussentje, zodat ik mijn benen gestrekt kan houden. Anders kom ik gebroken aan na een rit van tweeënhalf uur. Mijn vader ziet me klooiën met dat kussentje, op zo’n moment kijken we elkaar wel aan en denken: ja, dit is net als bij mama.”

Belemmert de rugpijn je niet in je werk?

“Nee, ik kan er nu goed mee omgaan. Ik ben in het verleden mezelf weleens voorbij gerend. Dan zat ik toch te lang op een slechte stoel en negeerde de pijn. Tot ik weer op een punt kwam dat de pijn te heftig werd. Dat doe ik nu niet meer. Ik heb een spuuglelijke ergonomische stoel en die gaat overal mee naartoe. En ik heb natuurlijk mijn hond, waardoor ik goed pauzes houd.”

Ik las dat toen het ongeluk gebeurde, je heel goed naar je gevoel luisterde en plat bleef liggen, wat iedereen ook zei.

“Dat kwam omdat ik het jaar ervoor iets heftigs had meegemaakt tijdens een yogavakantie met mijn zus in Thailand. Ik kreeg daar extreme pijn in mijn borstkas, maar in het ziekenhuis werd dat weggewuifd als aanstellerij. Ik kreeg stevige spierverslappers en dat was het. Eenmaal in Nederland kreeg ik na een paar weken dezelfde pijn, maar dan aan de andere kant. Gelukkig heeft mijn huisarts toen wel meteen actie ondernomen. Ik bleek in Thailand een longembolie te hebben gehad en had er nu een in mijn andere long. Als je dat niet behandelt, is dat heel gevaarlijk, dan kan zo’n bloedpropje naar je hoofd of hart schieten. Toen heb ik met mezelf de afspraak gemaakt: als ik ooit zelf denk dat er iets ernstigs mis is, houd ik voet bij stuk. Bij die val in het water in Zuid-Afrika voelde ik direct dat er iets stuk was. Dus ook al zeiden de mensen om me heen dat ik even moest gaan zitten, ik bleef liggen. Het was heel lastig om me daar liggend weg te krijgen, maar ik dacht: jullie verzinnen het maar. Ze hebben een plank losgewrikt, die tussen twee rotsen lag en met de riemen van de geluidsmensen ben ik daarop vastgesnoerd.”

Door deze val was je opeens bekend in Nederland?

“Ja, dat ging helemaal langs me heen toen ik in het ziekenhuis in Zuid-Afrika lag. Ach, ik ben niet zo bezig met dat bekend zijn. Dat is altijd in golven gegaan. De eerste keer was toen ik een hitje scoorde met Arjen Lubach. In korte tijd waren we vooral in Groningen bekend en moest ik in de Hema opeens handtekeningen uitdelen aan scholieren. Ik vond het grappig, maar het deed verder niet veel met me. Daarna zakte de bekendheid weg en kwam het weer op toen ik een van de jakhalzen was van *DWDD*. En nu ben ik alleen in de zomer op tv. Ik ga er nooit van uit dat mensen me herkennen en schrik er altijd een beetje van.”

JANINE IN HET KORT

Janine werd op 5 februari 1976 geboren in Groningen. Ze woonde met haar ouders en zus in Roden (Drenthe) en op haar twaalfde verhuisde het gezin naar Warffum (Groningen). Ze studeerde journalistiek in Zwolle en ging daarna aan de slag bij het *Groninger Dagblad*. In 2001 maakte ze haar tv-debuut samen met Arjen Lubach met het lied *Jelle*, een parodie op een liedje van Dido en Eminem. Vanaf 2009 was ze een van de Jakhalzen in *DWDD*, in 2011 stapte ze over naar *Vroege vogels*. Tegenwoordig is ze eindredacteur van *Zondag met Lubach* en presenteert ze *Zomergasten*. Voor haar interview met Eberhard van der Laan ontving ze in 2017 de Sonja Barend Award. Vanaf 19 juli start een nieuw seizoen van *Zomergasten*.

Heb je nog toekomstdromen voor je carrière?

“Ik heb nooit zulke grote dromen gehad, ik ben best onzeker van mezelf. Volgens mijn omgeving op het onredelijke af. Toen ik werd benaderd voor *Zomergasten* dacht ik dat ze eigenlijk voor Arjen Lubach belden, dat gebeurt wel vaker. Zo werkt mijn hoofd, dingen overkomen me daardoor. Nu ik erkenning krijg voor mijn werk, is dat heel fijn. Ik ben heel trots op de Sonja Barend Award die ik ontving voor het interview met Eberhard van der Laan. Al was dat natuurlijk ook een goed gesprek dankzij zijn inbreng en kwetsbaarheid. Bij de VPRO staan ze erg open voor eigen creativiteit en inbreng, dus ze vragen me geregeld wat ik verder wil maken. Maar ik ben heel tevreden zoals het is, met *Zondag met Lubach* en *Zomergasten*, luxe is dat hoor.” ■